

Oyun: Antonius ve Kleopatra
Yazan: William Shakespeare

MODERNA
SANAT AKADEMİ
www.antalyamodernsanat.com

KLEOPATRA

Varım yoğun burada yazılı; küçük şeyler dışında, Altın, gümüş, mücevher olarak nem varsa
Tam değeriyle gösterilmiştir hepsi.

Seleucus nerede?

(Seleucus girer)

İşte hazineme bakan; sorun kendisine efendimiz,

Başı üzerine yemin ederek söylesin

Kendime hiçbir şey ayırmadığımı.

(Seleucus bunun doğru olmadığını söyler)

Bak Caesar, bak da gör, zafer nasıl

Ardından sürüklüyor herkesi! Benim adamlarım

Senin şimdi. Durum değişirse seninkiler benim olur.

Bu Seleucus' un nankörlüğü kudurtuyor beni.

Ah seni köle, parayla sevişenlere güvenmek!

Gibi bir şeymiş demek sana güvenmek!

Ne kaçırıyorsun geri? Kaçarsın ya! ama bil ki,

Kanat bile taksalar,yakalar oyarım o gözleri ben.

Seni köle, seni yüreksiz kalleş, satılık köpek,

Alçakların alçağı seni!

Ah Caesar, ne acı yüzkarası bu ?

Sen yücelerden inip beni görmeye gelmişsin,

Sultanlığınla ben zavallıya zarar vermişsin,

Kendi adamımsa, bunca ağır utançlarıma

Bir utanç daha ekliyor hainliğiyle.

Dile iyi yürekli Caesar, diyelim ki

Bazı kadın süsleri ayırmışım kendime,

Değersiz oyuncaklar. Ona buna hediye olarak

Verebileceğimiz şeyler, ya da diyelim

Livia'nın, Octavia'nın desteklerini kazanmak için

Kendilerine sunmayı kurduğum

Daha değerli birkaç hediye saklamışım bir yana.

Bunu suç diye ele vermeye kalkmalı mıydı

Ekmeğimi yemiş bir adam?

(Seleucus'a)

Git buradan, rica ederim; tutuşacak yoksa,

Karabahtımın külleri içindeki öfkem.

Bir insan olsan, acımazlık edemezdin bana.

Dünya bilsin ki, biz en büyükler

Başkalarının yaptıklarıyla kötüleniriz.

Düştüğümüz zaman da bizim sırtımıza yüklenir

Başkalarının sorumlulukları.

Acımacak insanların bu yüzden.